

TAFSIR AV Kapitel 14, Ibrahim ~ Abraham

Kapitel 14, Ibrahim ~ Abraham

Beskrivning:

En sträng varning till de som inte tror om ett svårt straff, med exempel från profeterna och folk från det förflutna, samt en reflektion över Guds gåvor till mänskligheten.

Inledning

Detta är ett mekkaniskt kapitel som är uppkallat efter profeten Abraham, som ber till Gud i verserna 35 till 41. Genom hela kapitlet fördöms de otacksamma och de tacksamma prisas och försäkras om sin belöning i det kommande livet. Kapitlet är en varning till mänskligheten och en varningsberättelse för de som inte tror.

Verserna 1-13 Budskapet

Tjugonio kapitel i Koranen öppnar med en kort kombination av bokstäver. Kapitel Abraham öppnar med bokstäverna Alif, Lam, Ra. Betydelsen av

dessa kombinationer är endast kända av Gud.

Denna Koran sändes till profeten Muhammed, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, så att han kunde använda den för att leda folket ut ur mörker och okunnighet och in i Guds ljus. Den ger omedelbart en sträng varning till de som inte tror eller de som hindrar människor från att följa den raka vägen. Plågan för dem som har gått vilse kommer att vara svår. Alla sändebud talar på sitt folks språk så att budskapet är klart för dem. Gud vägleder eller låter gå vilse, enligt Hans vilja.

Profeten Moses fick också höra att han skulle föra sitt folk in i ljuset och påminna dem om deras gudomliga historia, särskilt de svåra tiderna när de levde under faraos ok. Om de hade varit tacksamma skulle Gud ha gett dem mer, men de var otacksamma till sin egen skada. Gud är självförsörjande och behöver ingen tacksamhet. Moses sade till sitt folk att även om alla på jorden inte trodde, skulle Gud inte påverkas på något sätt.

Budskapet förnekades och avvisades av Noas folk, och Ad och Thamud, liksom de folk som kom efter dem. Sändebuden kom med tydliga bevis på sin sanningsenlighet men de blev inte trodda eftersom folket ville hålla fast vid sina förfäders falska religion. Sändebuden var bara människor och kunde inte frambringa mirakel efter folkets önskan. De kunde endast frambringa de mirakel som Gud gav dem. Sändebuden sade: vi sätter vårt fulla förtroende till Gud och kommer att bära med tålamod allt det ni kan tillfoga oss.

Verserna 13–17 De otrognas lidande

De otroende ville att sändebuden skulle återvända till deras gamla religion, men Gud lät dem förstå att Han skulle förgöra de otroende och sedan skulle sändebuden och deras anhängare leva i landet efter att de otroende var borta. Detta var en belöning för dem som fruktar mötet med Gud. Sändebuden bad Gud om hjälp och seger och de otroende fördes till fullständig förlust och undergång. Helvetet väntar dem där de får varigt vatten att smutta på men aldrig svälja. Döden kommer nära men de kommer inte att dö, deras lidande kommer bara att intensifieras.

Verserna 18–22 Satan förkastar sina anhängare

De goda gärningarna hos dem som inte tror är som aska som blåser i vinden; de kan inte hålla fast vid dem och de kommer inte att gynna dem på något sätt. Skapelsen var utformad för ett syfte och Gud kan utplåna den och skapa en annan om Han så önskar. När de svaga står inför Gud kommer de att ropa på hjälp till dem som ansåg sig mäktiga. De kommer att svara: om Gud hade väglett oss skulle vi ha väglett er, men nu finns ingen utväg vare sig vi panikar eller bär det i tystnad. Satan kommer att säga till dem att Guds löfte var sant men han (Satan) bedrog dem. De följde honom av egen fri vilja. Satan förkastar dem som följde honom och de kommer att möta ett svårt straff.

Verserna 23–27 Reflektera och begrunda

De som tror och gör goda gärningar kommer att tas in i Paradiset, där trädgårdar blommar och floder flyter. Deras hälsning kommer att vara ordet "Fred". För att vi ska kunna begrunda och reflektera jämför Gud ett "gott ord" med ett gott träd vars grenar når högt upp i himlen, rötterna är fast förankrade i marken och det bär frukt varje säsong. Ett "gott ord" kan betyda islam eller uttalandet "det finns ingen gud värd att dyrka utom Gud" och det är fast förankrat i en troendes hjärta. Hans goda gärningar stiger upp till himlen hela tiden. På samma sätt är ett "ont ord" som ett dåligt träd. Det rycks lätt upp och har ingen uthållighet. Otroendes ord har ingen grund och kommer inte att gynna dem på något sätt. Gud håller de troende fasta men låter de otroende gå vilse vart de vill.

Verserna 28–34 Guds gåvor

Det finns människor som har svarat på Guds gåvor med otacksamhet. De får andra att brinna i helvetets eld genom att uppmuntra till dyrkan av falska gudar. Deras njutning kommer endast att vara i detta liv, för de har inget hopp om Paradiset. De troende måste fortsätta att be och ge öppet och i hemlighet nu innan det är för sent. Skaparen sänder ner regn, får växterna att bära frukt och låter skeppen segla säkert över haven och floderna till nytta för mänskligheten. Solen och månen och växlingen mellan natt och dag – allt skapat till nytta för mänskligheten. Allt har tillhandahållits men de flesta människor är otacksamma.

Verserna 35–41 Profeten Abraham

Profeten Abraham bad Gud att hålla staden Mekka säker och att hålla honom själv och hans efterkommande fria från synden att dyrka avgudar. Han bosatte sin familj i den karga dalen (Mekka) och bad att de skulle upprätta bönen och bygga en tacksam gemenskap där. Gud vet vad mänskligheten avslöjar och vad de döljer, ingenting är dolt för Honom. Abraham prisar Gud för födelsen av sina söner, Ismael och Isak, på sin ålderdom och ber om förlåtelse för de troende på Domedagen.

Verserna 42–52 En varning och ett budskap

Gud vet exakt vad de otroende gör; Han ger dem uppskov till den Dag då de kommer att stirra runt i skräck. Profeten Muhammed uppmanas att varna mänskligheten för den Dag då de åter kommer att be om uppskov. Det kommer inte att beviljas men de kommer att påminnas om att de blev varnade och fick många exempel på vad som skulle hända dem. De hade planer men deras planer var aldrig dolda för Gud.

Gud kommer inte att bryta sitt löfte till sändebuden. Folket bör varnas om att en Dag kommer då jorden och himlarna kommer att förvandlas till en annan jord och himlar och alla som någonsin levt kommer att stå inför Gud. På denna Dag kommer de skyldiga att bindas tillsammans i kedjor, deras ansikten kommer att vara brinnande och deras kroppar täckta av tjära. Alla kommer att dömas och varje själ kommer att få exakt vad den förtjänar.

Denna Koran är ett budskap till alla människor. Det är en varning. Låt folket veta att Gud är En och Allena. De som förstår kommer att bli påminda.

[KAPITEL 14](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 15, al-Hijr ~ Den steniga trakten](#)

[TAFSIR AV Kapitel 13, ar-Ra'd ~ Åskan»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)